

VOIESOE ȘI VEI PUTE

	CAPIT.	DIST.
PE ANU	48	— 58
PE SĂSE LUNI	24	— 29
PE TREI LUNI	12	— 15
PE O LUNA	5	— 6

UNU EEMPLARU 24 BANU
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR. 20.
PENTRU AUSTRIA FIOR. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ABONAMENT, ANONȚURI ȘI RECLAME A SE ADRESA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRAȚIUNEA ZIARULUI
ÎN DISTRICTE LA CORRESPONDENȚI DIABULU ȘI PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALLFROSTAN RUF DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.
ANONȚURILE
LINA DE 30 LITERE 40 BANU
INSERȚIUNI ȘI RECLAME, LINA . . . 2 LEI NOTU

Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactoru răspundețoră Eugeniu Carada.

DEPEȘIE TELEGRAFICE

(Serviciul privat al MONITORULUI).

BELGRAD, 14 Iuniu. — Alegătorii sunt chemați pentru a alege marea scupcină națională, convocată la 20 Iuniu și care se compune de 504 deputați. Prințesa Iulia sosese astăzi. Foaia oficială reproduce unu articlu după Vidovdan:

„Din ce în ce mai mult se confirmă simplifica poporului că principiele Alexandru Carageorgevici, resturnat de națiune acum 10 ani, a fost în raport cu asasinii. Elu este cauza și motorul acestei perideri forte mari pentru națiunea serbă. Numele se remâne negru în istorie, și memoria se blăstemată, fiind că a tăiat aripel serbismului în avântul se celu mai frumos. Nu, capul omoritorului nu va putea fi unsu, căci asasinul pătat de sângele alesului poporului nu va purta corôna Serbiei. Marele principe Michael Obrenovici III a murit, se se trăescă urmașul se Milan Obrenovici IV.“

Acesta se aude în Belgrad; acesta voce vine din tote părțile Serbiei.

PARIS, 14 Iuniu. — Milan Obrenovici, nepotul principelui Mihael, a plecat de la Paris la Belgrad, însoțit de principalele personaje ale coloniei serbe.

BELGRAD, 16 Iuniu. — Eri a avut locu serviciul funebru pentru principiele repausat. Convoitul a plecat la opt ore din palat. Prințesa Iulia, muma, și fratele se, sora principelui, tote rudele, mai multe din domenele consulilor și ministrilor; Feldzeig-maistrul Gablenz, contele Zichy, Ali Nizan-Bey, cari reprezentă Austria, Ungaria, Turcia, consulii, locotenenta domnescă și ministrul urmau îndată pe jos. Tote casele aveau drapelul negru, tote ferestrele erau înțesate de femei în dolii; mulțimea era atât de mare în cătu convoitul abia înainta. În tote părțile, înainte, în urmă, în tote stradele traverseate, la tote ferestrele nu se audea de cătu plânsete, gemete și strigări. Spectacul celu mai sfințitor ce se pôte vedea! Serviciul sa terminat la 12 ore. Corpul sa depus în mormântul familiei din catedrală însoțit ierăși de plânsul general. Din tote districtele adrese de durere și indignare în contra asasinului sfinșind: Se trăiască Milan Obrenovici IV!

București 5 Ciresiaru.

Diariulu român din Pesta, *Federatiunea*, ce nu pôte fi bănuțit d'a fi orbitu de pasiuni personală dice, în privința căilor ferate ș'a Senatului nostru:

„Desbaterile, ce se continuă în Camera României sunt de cea mai mare însemnatate pentru înțrăga națiune română. Dup' atâtea fluctuațiuni politice și între atatea insulte se și nemeritate, câte se făcură și se mai făcu guvernului actualu din partea fracțiunei opozițională, în zilele aceste se discută în Camera deputaților momentosa chestiune a căilor ferate. Importanța obiectului ne face a publica la rubrica „România“ întregul raportu alu comitetului delegaților, din care priepătorii de lucru voru pôte vedea, că ofertul întreprinderilor Offenheim și Strusberg a pus condițiuni destul de avantajoze pentru România. Camera a primitu, cu uă însemnată majoritate, concesiunea pentru susnumiți întreprinderi, și noi salutăm cu viuă bucură acestu votu alu deputaților, precum am salutatu și votarea proiectulu de lege pentru organizarea armatei. Acestă bucură însă ni se turbură, dacă privim în sala senatului României și considerăm mai de aproape la procederea d-lor, Senatori, care ni înfățișază ca pe contrari prosperarei națiunei române. Despre senatorii României se dicea, că ei par a fi totu atâși regi și filosofi! Dure, despre senatorii României n'o putem dice acesta; căci acest corp

prin ținuta sea — nu esagerăm dacă dicem — antinațiunile, se pare ași considera suprema sea misiune în a face opozițiune la tote și pentru tote. Dup' ce s'a compromis înaintea națiunei, tinde a compromite guvernul înaintea Europei, cerendă actele diplomatice, referitoare la nescocita persecutare a jidovilor. Pentru a juca rolul de Senatu națiune patriotică, provocă pre guvernul se anunță resbelu puterilor europene; ță de altă parte se abține de a vota legea pentru armată, primită de adunarea represintanților. Ce va se dice acesta? Ce voru domni Senatori cu România? Nu-să de ajuns inimic esteri? Se mai fiă România imedecată în progresu și dezvoltare și de fiit se, chiaru de acei-a, cari ar fi chimași ași promova binele din tote puterile lor? Indreptăm acestă întrebare cu totă sinceritate, cătră domni Senatori, aducendule aminte, că patria și națiunea pretinde de la iei totu ajutorul posibil, și că atât bine-facerile cât și vătămările voru fi remunerate la timpul se, după meritul lor!“

Recomandăm, domnilor fosti Senatori ș'alegătorilor dumnilor, aceste cuvinte și sfaturi românesci ale diariului *Federatiunea*; le recomandăm încă dumnilor, alegătorilor dumnilor și n parte domnului Nicolae Crezulescu, telegrama patriotică, inteligentă și politică a alegătorilor din Câmpu-lungu, publicată er în *Românul*, daru care este bine s'o reproducem din nou și în acestu locu:

„Câmpul-Lungu, 15 Iuniu 1868.

„Redacțiunii diariului ROMANULU.

„În diariulu d-vostre de la 27—28 Maiu, vorbindu despre cuvintele d-lui N. Crezulescu, rostite la Senatu, vă adresați la cetățianii din cetatea lui Radu-Negru, dicendule: etă alesul vostru. — Venim a protesta. — D. N. Crezulescu nu este reprezentante cetății lui Radu-Negru. Acestă nenorocire n'am avut de rândul ăsta; acestă gloriă ne o potu revendica alegătorii din Ismailu, dacă nu ne înșalăăm.

C. P. Zamfirescu, N. Boncanel, I. D. Petrescu, Sevastian Herjia, Ionescu, I. Bizeano, I. Topoloveanu.“

Ecă daru adevrite deja cuvintele diariului *Federatiunea* că „bine-facerile cât și vătămările voru fi remunerate la timpul după meritul lor de cătră națiunea Română.“ Națiunea sa pronunțat deja, în București și n totă țera, în privința purtării maiorității Senatului; cetățianii din Câmpu-lungu se felicita că d'astă dată nu ei, ci cei din Ismailu au alesu pe d. Nicolae Crezulescu și vomu vedea ce va dice cetatea lui Radu Negru d-lui Costa-Foru, peste câte-va zile, cându se va presinta naintea lor, spre a le cere renouirea mandatulu se de Senatori. Cătu despre noi, cetățianii din Câmpu-lungu sa pronunțat deja, prin telegrama acesta, și putem asigura pe d. Costa-Foru că nu ei îi voru renou mandatul.

Fiindu că vorbirăm de diariulu *Federatiunea*, recomandăm cu dinadinsul domnilor fosti Senatori, alegătorilor colegilor senatoriale și publicului român întregu, unu articlu celu reproducem mai la vale, alu diariului român din *Wiena Albina* (11 Iuniu) supțu titlu: „nu peru națiunile fără de vina

lor.“ Diariulu român areță că națiunile nu perude cătu atunci cându unu din fi lor s'ar face instrumentul străinilor; și că chiaru atunci, ele nu potu peri dacă națiunea, alegătorii voru desbrăca p'acei fit vitregi „cari au combătutu-o ș'au desmînțitu-o, de puterea d'a vorbi și lucra în numele Românilor.“

Și n adevăr, cine se mai pôte îndou acum d'a se pronunța contra maiorității Senatului, d'a reprobă purtarea acestei maiorități? Națiunea de la unu capetu la celu-l-altu, a strigat de uă dată în contra faptelor acestei maiorități; bărbații cei mai moderați prin opiniunile lor politice, au recunoscut că maioritatea Senatului a făcutu unu fapt anti-politic și vătămătoru națiunii; și chiaru partizanii cei mai devotați și cei mai orbiți a acestei maiorități Senatoriale, atât în Camera cât și n diariile lor, n'au pututu ați susține într'altu modu de cătu redemându-se pe intervenirea străină și strigandă acele cuvinte deșiate și ridicole: „lovire de Statu și masure revoluționare.“ Și ce potu dice altu în facia unor fapte pe cari cea mai simplă inteligență le pôte judeca?

Senatul, dicu dd. Ion Manu, Costa-Foru, Balșiu, Radu, N. Ionescu, Vernescu și Carp, are dreptul se dea unu votu de blamă unu ministeru, dacă are p'acelu-a d'a-lu trimite naintea Curții de Casațiune. Și cine ore negă acestu dreptu? Nimene, căci nu se pôte nega adevărul. Este însă totu atât de adevărat că numai unu smințit ar putea voi se exercite unu drept alu se în ori ce momentu și chiaru atunci cându exercitarea lui ar fi și peste puțină și vătămătorie. De mai multu timp amu disu aci fostilor Senatori: voiți se dați unu blamă ministeriului; prea bine, aveți acestu drept; daru aveți mai înainte datoria se cugetați asupra situațiunii și se vedeți dacă exercitarea acelu dreptu se pôte face fără aduce uă mare vătămare intereselor general. Acel cari da unu votu de blamă unu ministeru, trebuie se-lu pôte înlocui îndată; puteți da din senul Senatului unu ministeriu care se fi primitu de Națiune? DD. Nicolae Crezulescu, Ion Manu, Costa-Foru, Balșiu, Nicolae Ionescu și Plagino, potu fi primiți cu ministri de Camera aptuale? N'o dicu dumnelor înș; daru adaogă: vomu dissolve Adunarea. Prea bine; daru este priinciosu momentulu d'a se dissolve Adunarea mai nainte d'a se fi votat de ambele corpuri legile cele mari și urgenți ce le certu imperiosu cele mai mare interese ale națiunii? Nu este omu care la acestă simplă întrebare se nu răspundă că nu. Și încă una: dissolve Adunarea, ministeriulu senatoriale putea-va dobândi aprobarea națiunii? Dacă aic în acestă privință cea mai mică ilusune, apoi nu scim cumu însu-și d. Vernescu va mai putea dice c'acei bărbați sunt învâțați, sperimentați ș. c. l. Ori cătu de mare ar fi orbirea iurării de sine, totu nu se pôte înțege ca d. Nicolae Ionescu se nu scie că nu pôte primi națiunea a da puterea în mâna unu omu care p'acelu-a n'a făcutu de cătu a căuta se paraliseze și ș'amâne ori ce lucrare; totu nu se pôte înțege ca dd. Ion Manu și Nicolae Crezulescu se nu scie că opiniunea pu-

blică, pe dreptu se pe nedreptu, nu le este favorabile și că națiunea înțrăgă ar primi pe celu d'antău cu strigarea: „48, Căimăcămia de la 1859“ și pe celu d'altu doulea cu strigarea: „28 Septembrie 1859, 3 Augustu 1865.“ Cumu daru cel-l-altu domni, au putu crede că n unire cu acesti-a voru putea atrage încrederea națiunii, chiar dacă d'nsa n'ar avea în contra dumnilor ore cari strigări destul de tari și neplăcente?

Da, Senatul are dreptu a blama unu ministeriu, însă înțelepciunea cere a nu da unu asemenea blamă decâtu atunci cându, în înțelegere cu Camera, aru putea da unu altu ministeriu. Și nu numai Senatul, dar însă și maioritatea unei Camere, amână adesea resturnarea unu ministeriu pînă ce opiniunea publică, situațiunea politică și interesele țile îi permit d'a-lu blama, d'a-lu restura. Se-și aducă aminte dd. Senatori și d. Vernescu, că la 13 Apriliu 1864, totu acestu d. Balșiu și d. Costa-Foru au datu ministeriulu Cogălnicenu unu votu de blamă ș'au sfinșit moțiunea dicendă că: „Adunarea declară că nu mai pôte lucra cu acestu ministeriu, care merită totă a sea desabobare.“ Și se-și aducă aminte dd. Vernescu și Costa-Foru că stēnga n'a votat cu dumnilor și încă, nainte d'a se procedea la votare, lă-a disu prin d. Ion Brătianu că nu este timpul ca Adunarea se-și exercite acestu drept alu iei. „Ve rogū, domnilor, v'a disu d. Ion Brătianu, se ne spuneți pentru ce dăm josi ministeriulu; nu lăsați se se bănuiască că-lu amu dat josi tocmai în facia celor dou chestiuni.“ Dăm pe ministeru josi fără ca se scim pentru ce? Țera, d-lor, are se ne ceră socoteli și ce o se răspundem? Așa dară, d-lor, fiindu că nu sunt încredințat că mâne o se fiă mai bine decâtu aș, și fiindu că nu sciu ce gânduri are puterea executivă, de aceea voi vota în contra moțiunii, și mai sciu încă de ce? fiindu că nu vedu unanimitatea între noi! (Aplause).“

Țca logica principiilor de la cari noi nici n'adată nu ne-am abătut și d'acea-a noi, amu disu chiaru maiorității unei Camere că nu totu deuna și nu prin ori ce mijloce este bine ca ea se-și exercite dreptul d'a da unu votu de blamă unu Ministeriu; și dacă atunci amu disu Adunării chiaru că votul iei va fi bănuțit că l'a datu „în facia celor dou chestiuni“ celor dou legi mari, cu cătu acumu avurăm dreptate se dicem Senatului celu mai puciu totu acelea-și cuvinte. Și noi ne-am făcutu datoria, i le-am disu, și Senatul nu ne-a ascultat, precum nu ne-a ascultat atunci nici maioritatea Adunării; și dacă națiunea atunci chiaru, numai pentru că n'a putut înțelege pentru ce s'a datu blamul, s'a pronunțat contra maiorității acelei Adunării, cu cătu mai cu sēmă națiunea acumu, cându a putut vedea și nțelege, se va pronunța contra maiorității Senatului, care far' a ave cea mai mică autoritate în țera, fără programă chiaru, voi se a resturna d'astă dată nu numai unu ministeriu daru chiaru uă Camera și încă uă Camera care în câte-va luni a datu țerei legile cele mai mari și mai bine-făcătoare!

ADUNAREA DEPUTAȚILORU.

Sedinta de la 5 Iuniu 1868.

Supt Președinta d-lui Fetu.

Se da citire comunicărilor zilei. Se comunică adrese de mulțămire către Camera pentru votul de încredere datu ministeriului.

Se procede apoi la alegerea unei comisiune însărcinată cu cercetarea legei bugetare pe 1868 și 69, altei pentru a cerceta repărțirea celor 14 milioane pe ministere și la alegerea unu membru pentru comisiunea socotelilor.

Cei aleși în comisiunea bugetară sunt:

D. D. Ghica.

— G. A. Rosetti.

— Cogălnicianu.

— Mehedințianu.

— Buescu.

— Cociu.

— Arghiropolu.

— G. Ghica.

— Iatropolu.

La comisiunea socotelilor se alege d. Carada.

D. *Ministru de culte* prezintă unu proiect de lege pentru unu creditu din care se se plătescă leile unor profesori și ngrijitori de biserică, remase neplătite tocmai din 1860 și 1861.

Se votează mai multe pensii.

Se pune în discuțiune proiectulu de lege pentru cumpărătoarea caselor d-lui C. Cantacozino, și se primesc luarea în considerațiune cu unanimitate.

Puindu-se la votu pe articole, d. *Ministru de finance* declară că în privința acestor case, guvernul trecut a făcut uă estimatiune și că guvernul actualu nu va da la licitare peste sumă precieului făcute.

Se pune la votu legea în totale cu bile și se primesc cu 69 voturi contra 2, din 71 votați.

Se pune în discuțiune proiectulu de lege pentru contingențulu 1868.

D. *Ghica*, luandă cuvântul, dice că dacă noi am absorbi totă forța noastră în armata permanentă ce vomu mai da la miliții. Se ceru 10 de omeni de guvern; dacă vomu socoti 1,200 lei de omu, pentru patu mi adaus peste cele șese care propunem noi, vomu avea a cheltui la 36 milioane, ne mai căuțând suferința în care am arunca agricultura.

Opiniunea d-sele e că trebuie se se reducă armata permanentă case se pôte avea ofierii cari sunt forte trebuincioși pentru miliții, care sunt forte trebuinciose țerei.

D. *Cogălnicianu*, luandă cuvântul, dice că mai tote argumentele d-lui Dim. Ghica sunt și argumentele sele, pe cari însă le va desvolta mai multu. Legea armării, dice d-sea, da guvernulu tote mijlocele pentru a cere însuși reducerea armatei permanente, prin ajutorul milițiilor. Afară de acesta sustine, că nu sunt în țera mai multu de 36—40 mi de tineri pentru armată, și dacă se voru lua 10 mi se ia totul și nu mai remâne nimic pentru miliții, nici bani, nici sciința militară, nici instructori, nici nimic, și totu cele patru mi de armată, nu voru fi în stare la caz de nevoie a mântui țera de inemic ce ne aru amenința. Nu e dice d-sea nici politicu nici trebuinciosu așa numeru. Daru a disu d. ministru că nare se recrute totu numerulu udată; atunci se ascepte pînă la sesiunea viitoare cându vomu vedea cumu a mersu recolta, ș'atunci vomu scii ce avem se facem; pînă atunci se se mulțămescă pe cifra de 6,000.

D. *Ministru de Resbelu* combatendă argumentele d-lui D. Ghica, dice că milițiile nu se alimentază numai din contingențu, căci ele se compun din toți tinerii de la 20—36 ani. Și dacă am dice că luandă 10 mi omeni în armata permanentă n'am mai avea miliții, aru fi se presupunem populațiunea numai de jumetat milionă. Cumu dice d-sea că nu sunt omeni, cându d'ntuă plasă din care se luăm 30 omeni se allă înscrisi peste 400. Daru dacă se faci abuzuri se sperăm că vomu scăpa de aceste abuzuri, care din nenorocire totu mai există. Pentru ce se luăm 10 mi, dice d-sea? — Pentru că altu-fel nu se pôte aplica legea, liberandă numerulu prescris de lege, care cere a trimite la casele lor la 6 mi omeni. Reserva nu se pôte chiami și prin urmare nu putem conta pe d'nsa decâtu la casuri grele; altu-fel stad acasă și nu potu aduce nici unu felu de serviciu.

Se dăce că nu ne trebuie multă armată permanentă, ci miliție, dar milițiile nu s'au încă vă constituț, și pînă vorb ajunge a fi în stare să serve la trebuința pentru care s'au creat, ne trebuie armata? Dacă la anul veți cere că nu mai e această trebuință, că milițiile s'au format, atunci veți da ori ce contingentul veți crede de trebuință. Armata, care are ca serv de sc'ă milițiilor, trebuie cu atât mai mult mărită, pînă cîndu milițiile vor fi în stare a se organiza, căci nu trebuie să desființăm uă instituție pînă nu vom avea pe cea-altă la loc.

Se închide discuțiunea și se primesce luarea în considerațiune cu unanimitate.

Se începe discuțiunea pe articole.

D. Cogălnicianu revine la argumentările d-săle de mai înainte și combătîndu cifra de 10 mii, dăce că dacă armata va fi mai mare, va avea trebuință de mai mare număr de ofițeri, și prin urmare acesta s'ar face în detrimentul milițiilor. Prin urmare menține cifra de 6000 pentru armata permanentă, și cere formarea milițiilor.

D. Ministru Brătianu, dăce că n'a înțeles pe d. Cogălnicenu, cîndu a gîș că cerîndu 10 mii de oameni, adăogăm 10 mii la armata permanentă. D. ministru de război va spus că trebuie după legea nouă să se trimită două terrene acasă cei cari au făcutu 6 ani și pe cei cari au făcutu 5 ani; cîndu se liberăz daru îndoiit număr, trebuie neapăratu chiețat sub arme totu atăta număr, adică optu mii fiindu contingentul s'ă-cău de 4 mii. Guvernulu daru cere 2 mii numi mai mult. Trebuia d. Cogălnicenu să susție cîndu s'a discutat legea armării teoria ce s'a emis de căi-va juri pentru complectă desființarea armatei permanente, erî nu acum, cîndu noi toți am vedutu că e neapăratu că totu Românulu trebuie să treacă pe sub steg.

Dacă am urma după cum dăce D. Cogălnicianu se înființăm milițiile, n'ar trebui să liberăm acele rezerve, care potu is-trui și forma acele miliții, deprindîndu-le la arme? D. Cogălnicenu, din punctulu de vedere economic, dăce că nu vom găsi numărul de 10 mii tineri.

Francia avea 36 milioane locuitori, și contingentulu s'eu era de 80 mii. România, se nu punem că are mai multu de 4 milioane, care în proporțiune cu Francia vine a noua parte; însă atunci serviciulu în Francia era de 7 ani, și timpul nu era critic. Starea debilității încă în România e mai bună de cît în Francia prin starea ei agricole, care întrece starea lucrătoare și industrială a Franței. Luând chiaru cifra de 36 mii de tineri cum dăce D. Cogălnicianu ca este, D. ministru probă că nu se va afla greutate la găsirea numărului cerutu, stărpindu-se abuzurile ce se făcea pînă acum. S'a gîș, urmîz D. ministru, că se iē mii de brațe agricole, dar nu spune că se întorc aceiași agriculturi 8 mii de brațe. Prin urmare ori dăți două contigents, și luați în apoi totu două, ori dacă dăți numai unulu, se va libera și din armata de apoi totu unulu. Adăosulu ce se cere e numai de două mii, și numai dacă voiați a licenția armata, atunci refusați cererea noastră; dar nu vă consiliți a împuncea armata pînă ce nu veți organiza cum trebuie milițiile, căci acesta va face uă forte urită impresiune în țēră.

D. Cogălnicianu dăce că d-lor nu împucinesă armata ci îmbunătățesă sistema, reducîndu din armata permanentă pucinu, și adăogîndu în miliții și la rezerve. Nu refusa, dăce, mijlocele nici pentru cavalerie, nici pentru artilerie.

D. ministru Brătianu dăce că n'a înțeles că prin cele ce a gîș că D. Cogălnicianu ar fi contra armării, dar că cele ce d-lui propune dau rezultatulu acela.

Prin cifra de 10 mii, noi cerem ceea ce liberăm, cu diferențele se înțelege ale morțiilor și desertorilor. Daru de la armata pusă pe hărtia pînă la cea în sînță e departe. Trebuie timpu ca se organizăm milițiile, dorbanții și grănicerii, și cîndu li vom av pe acștia în stare de organizare, promitu a reduce armata permanentă numai la armele speciale; pînă cîndu cea ce avem pe hărtia, nu le vom av și în natură vē rog să nu desființăm armata permanentă.

Se închide discuțiunea, și se pune la votu opiniunea minorității, care se respinge.

Se pune la votu opiniunea majorității și se primesce.

Se pune apoi la votu proiectulu în totalu și se primesce cu 63 voturi contra 5 din numărulu 71 de votanți, și unu abținutu.

Ședința se ridică, anunțîndu-se cea viitoare pentru mîna 6 Iuniu.

NU PERU NAȚIUNILE FARA DE VINA LORU.

Venitoriulu Națiunilor este mai sigur de cît venitoriulu Statelor. Atesu adevêr documentatu de istoriă prin mulțime de fapte, lamă îndegatatu altă dată și credem că trebuie s'eu rețînem, chiețîndu de nouu is-

tori de mărturiă dacă densa ne pôte areta perirea măcaru a atōtoru națiuni cîte s'ele numera cu-sulu ei? nu! — Daru, cît este pentru state, nu trece nici unu an în care se nu se formeze cîte unu Statu nouu, au cele ve hi se se transforme, estîndă, înguste șcl.

Uă națiune intru individualitatea sa genetică este prin urmare mai tare decăt unu Statu intru a sea individualitate politică; și în sine Statulu e mai tare decăt cutare sistemă politică cē-lu guvernăz, pentru că vedurăm multe State în stare d'a suporta și d'a trece prin multe sisteme politice.

Avîndu în vedere adevêrulu acesta constatatu de esperiențele genului omenesc, vom pricepe că este exageratā temerea acelor cari pōrtă frica de uă ruinare națională din cauza dualismulu, pentru că acesta înghite autonomia Transilvaniei și aruncă asupra Romanilor dintră Tisa și Carpați jugulughemoniei magiare. Se ne însemnăm că dualismulu este numă uă sistemă politică, care n'a pututu ruina nici Statulu, deși l'a despicatu în două, cu atăta mai pucinu nu pōie se ruineze uă națiune care — precum se spuse — intru individualitatea sa, e mai tare decăt unu Statu.

În timpul nostru mai tōte națiunile au consciința lorū naționale, cultura și literatura lorū propriă, mai multu s'eu mai pucinu abundantă. Acestă avere s'ă cāt de pucină, ajunge a scuti și pe națiunile cele mai mici în contra forțel (vis major). De aceea asemenea națiune nu pōie fi striptă decăt numă atunci cîndu densa însăși, își voiesce și doresce mōrtea; adică cîndu însăși fi iei lucră a deminți credința politică a mamei (națiunei) lorū, cîndu însăși lucră a cutropi virtuțile cārora națiunea datoresce esința sa.

Egiptulu și-a datoritu esința industrială și sciințelorū. N'a cădutu pentru că ar fi fostu întrecutu intrăcare de alte popore, ci pentru că însuși l'ē a combătutu prin molițiunea ce urmă apoi.

Roma datoru prosperarea sa libertăților și valorii s'ele militare, și ea nu c'aju subjugatā s'eu devinsă de străini nemiglocitū, ci pentru că Imperațiu iei alungarā libertățile, eră fi iei nu mai milițiau bucurosu ci ampleau legiunile cu străini cari apoi învîțarā strategia Romanilor în folosul lorū propriu.

Ca se nu înșirăm multe exemple, mai adăogăm numai unu proverb românesc: „Fia-sare pasere de rostulu s'eu pere.” Acesta se aplică prē bine și la națiuni, în cātă nici una nu pere fără de vina sa propriă, nu pere dacă nu se combatē și nu se deminte ea însăși pe sine.

Așia este și cu noi Românii că nu putem peri dacă nu vom fi noi cei pēcătoși cari se combatem și se demințim esința noastră propriă.

Și cum s'ar putē întempla asemenea combaterē și demințire?

S'ar putē întempla de exemplu în următoarele moduri:

Dacă națiunea română intruă Adunare mare și legală, și-ar proclama esința sa politică, — și totuși s'ar găsi Români cari intrîndu în consiliulu străinilor se nege esința politică a Romanilor;

Dacă națiunea Română cu legi valide în mână ar afirma autonomia țerei s'ele, — și totuși s'ar găsi Români cari împreună cu străinii se manifeste în facia lumii că acea patriă română nu e autonomă;

Dacă națiunea Română și-ar afirma dreptulu limbii s'ele. — și totuși s'ar găsi Români cari se primēsă a folosi uă limbă străină în loculu ce compete celei românesce;

Dacă națiunea Română pētrunsă de consciința domnității s'ele ar pretinde drepturi egale, — și totuși s'ar găsi Români cari se primēsă de grații ceea ce le compete de dreptu, neavîndu bărbăția d'a respinge nici măcaru unu s'arțiu ce le aduce mai mare blamū moralū decătū folosū materialū;

Dacă națiunea Română ar vota unu programū cu majoritate precumpănitoră, — și totuși s'ar găsi Români cari și-ar permite a escuta pārerile lorū individuale, apriate s'eu așunse supțu veri unu vēlū, de exemplu supțu vēlul tacerii, ș.c.l.

Cîndu s'ar întempla de aceste, și cîndu s'ar găsi Români de acestia, atunci avem tōte simptomele că am pășitu pe calea peirii naționale. Daru nici în asemenea casu națiunea mare încă d'a dospere, pentru că i-a

mai remasu unu mijlocū forte eficace și care totulu pōie repara, adică densa (națiunea) prin declarațiune solemnă se desbrace de veri-ce reputațiune politică-națională și morală-națională pe acei fi ai sei cari au combătutu-o și au demințitu-o. Astū-felū desbrăcați, națiunea se-i esileze din senulū s'eu, ca se nu mai pōtă vorbi și lucră în numele Romanilor. (Albina).

PROCESULU PARTII NATIONALE CU BOERII ȘI CU STRAINII.

(În înțiere.)

După ce am vedutu că autoritatea socială este formată după principiulu fracționării puterii constitutive a Statulu, după ce am vedutu cumū poliția se întinde ca uă rețea peste fiă care din membrii sei, se vedem după ce regule ea se aplică și carii sunt aginții cari le escută.

„Este politia generală care îmbrăcișiază totu Statulu, este poliția comunale și poliția provinciale a cārōru atribuțiuni sunt mārșinite numai în cercul teritoriulu comunel s'eu al provinciei. Dreptulu de poliție nu este apanagiulu nici a unui particularū, nici a unui străine, căc' elū aparține Statulu; d'acea și aginții sei sunt instituții ierarchicesce peste tōtă întinderea teritoriulu și n' fiă care din centrurile ce formēz supțu divisiunile lorū.

„Acțiunea funcțiunilor lorū constă în a face actele poliției pe cari împregiurările le face necesare; căci autoritatea poliției nu constă numai în priveghiarea d'a vedea dacă reglementele se observă, daru constă în multe casu și n' f'reptul d'a interveni spre a popri abuzurile. În caz cîndu cine-va ar cerca se turbure ordinea printr-unu faptu viciosū, autoritatea poliției atunci absorbă totu și esersă dreptulu d'a comanda, arestîndu momentaneu pe unu individū spre a'lu împedica d'a severși crima, dilitulu s'eu contravențiunea ce elū voesce a comite.” (Casațiunea 14 Apriliu 1820, 5 Ianuaru 1821, 3 Septembrie 1824, 16 Iuliu 1836, 24 Iuliu 1848.)

„Direcțiunea supremă a poliției generale a Statulu o are ministrulu de interne, fiindū că, prin natura atribuțiunilor s'ele, elū este însărcinatū cu menținerea strictă a ordinii în fiă care localitate; pentru acesta elū este care esersă autoritatea disciplinară peste toți funcționarii de resortulu departamentulu s'eu.

„La trebuință ordonanțele de poliție se sprijina pe puterea publică.

„Gendarmaria națională și garda civică sunt p'repuse ca auxiliare ale administrațiunei pentru menținerea pazei publice.

„Armata chiaru permanentă de linie nare numai datoru d'a protege fruntariile regatulu, daru ea este chiețată a asigura și n' intru execuțiunea legilorū ș'a dispozițiunilor de poliție.

„În acestă ordine de atribuțiuni, administrațiunea dispune și ordonă cu suveranitatea.

„În caz cîndu ea ar comite abuzuri s'eu erori, societatea găsescē garanțele s'ele, antētū în responsabilitatea care planēz peste tōte actele s'ele; (Constituțiunea art. 90. legea provincială art. 89. Legea comunale art. 87) a doua în propria sea ierarchiă; (Legea provinciale art. 86, 89, 125. Legea comunale art. 88, 87) a treia în dispozițiunile art. 107 din Constituțiune.

„Pedepsele ditate prin dispozițiunile de poliție trebuie se fiă aplicate cu rigore pentru că esința materială a contravențiunei este probatā mai în realitate; d'acea a tribunalele de represciune nu potū esersa acte de clemență?

„Jurisprudința este constantă în doctrină asupra acestui punct. (Casațiunea 20 Apriliu, 25 Maiu 1833, 9 Noembrie 1857).

„Cîndu este casulu de uă lege de ordine de poliție, s'eu de securitate publică, intențiunea, erōrea, inorința s'eu buna credință nu disculpă pe nimeni. (Casațiunea 24 Apriliu 1843, 19 Ianuaru 1852).

„Astū-felū nu pōie cine-va invoca nici uă dată erōrea de drept spre a se sustrage de la aplicațiunea unei legi de poliție. (Casațiunea 24 Noembrie 1862).

„Reglementele de poliție nu cadu nici uă dată în desuetudine, numai prin efectulu neaplicațiunei lorū, în cursu de unu timp

mai scurtu s'eu chiaru mai lungu, ci numai prin acte publice și numeroșe, carl arb fi contrarie acelorū reglemente. (Casațiunea 23 Iuliu, 23 Septembrie 1836, 17 Octombrie 1843).

„Poliția generală a unei societăți organizate corespunde cu trebuințele ce omulū încercă în senulū acesteii societăți și cu marele manifestațiunei ale activității ce elū desfășură. Ea coprinde securitatea publică, salubritatea publică, agricultura, industria, comerçulu.

„Antea lege a securității publice este statornicia numelorū de acea-a Constituțiunea prin art. 109, legea comunale prin art. 93, determină a se constata evenimentulu nascerii fiă-cărui copilū spre a legitima individualitatea printr-unu actū dresatū de oficiariulu stărei civile, care redige actele de nascere, de maritagiu s'eu de mōrte spre a consacra drepturile ce omulū cāștigă, obligațiunile ce elū contractă s'eu le transmite prin nascerē maritagiu s'eu mōrte.

„Acestă întregistrare echivalēză pentru fiă-care cu unu felū de evenimentū în viața de familie, în viața civilă și în viața politică.

„Ordinea publică cere ca numele individualū de familie se remăie invariabilū și imuabilū, precum și acele ale localităților cu carl sunt legate. (Casațiunea 4 Maiu 1867).

Dalloz dăce: „că numele este unu elementū esențialū al Statulu personalū, însă mențiunea și respectulu numelorū este uă condițiune de creditū și de succesū în aplicațiunile muncel. Preschimbarea lorū ar arunca desordinea în starea civilă a cetățianilor în serviciile administrative, în drepturile de impositū al Statulu. Ea ar paralisa acțiunea legilorū și a puterilor publice.

„Dacă s'ar permite fiă-cărui a lua ori ce nume iarū plăcea, mulți ar usa de uă asemenea licință spre a-și atribui uă ilustrațiune pe care n'o au, s'eu spre a se ascunde de la sarcinile sociale, s'eu de la urmăriile justiției represive.

„Etă rațiunea pentru ce legislatorulu a luat precauțiuni spre a asigura fixitatea numelorū, etă pentru ce a datu confecționarea actelorū civile în resortulu poliției administrative.

„Legea de la 6 Fructidoru anulū II define la particulari de a purta unu nume sau unu prenume altele de cāt acele cari sunt esprimatē în actulu de nascere, și acestă lege continue a se aplica în Belgia, pentru că ea nu este abrogatā specialū prin codulu penalū. Scopulū acesteii legi este de a lōvi pe acela cari după ce a comis uă crimă, s'eu a suferit uă infamie la uă localitate, fugē și se presintă la altă localitate cu nume falșū, aci spre a se sustrage de la priveghiarea poliției, aci spre a face noue victime.

„În acestū punctū de vedere este uă dispozițiune de ordine publică care lovesce pe toți acei străini mișci cari vinu spre a se stabili sau cari s'au strecuratū pe furisū și trăiescū în Belgia. (Casațiunea 22 Noembrie 1838).

„Este încă uă lege în Belgia pentru securitatea publică din anulū 1856 care dă autorității administrative tōte mijlocele de a cunoșce pe omeni fără profesiune, fără meserie, fără venitū propriū pentru asigurarea esinței, cari turburā pacea socială și amenință securitatea publică prin faptele de escrocherie ce le esercitā în prejudiciulu membrilorū societăței.

„Conformū acesteii legi, în fiă-care comună urbană s'eu rurală este unu registru de populațiune care conține numele și prenumele etalea, loculū nascerel, statulu civilū, profesiunea sau condițiunea a fiă-cărui din locuitorii ce se găsescū acolo.

„Administrațiunea comună verifică acestū registru pe fiă-care anū și aduce modificațiunile pe cari mișcarea populațiunei le face necesarii.

„Ori ce schimbare de reședință de la uă comună la alta este consemnată în registrulu populațiunei. Ea se constată printr-uă declarațiune care se face după chipulū, după formele, și în terminele ce ministerulu de Interne prescrie.

„Ori ce individū, reniculu sau străinū, care vine intruă comună spre a stabili reședința sa acolo, trebuie, după 15 zile de la sosirea sa, să facă declarațiunea înscrisū la administrațiunea comună a localității de numele și prenumele, etalea, loculū nascerel, statulu civilū, profesiunea, meseria și mijlo-

cele s'ele de esință, depuindū acolo și certificatū de la administrațiunea loculu reședinței s'ele din urmă, și trebuie a se da avisū de inscripțiune la loculu celei din urmă reședințe a individulu.

„La toți de ce ani se operă unu recensământū generalū în tōte comunele regatulu, prin îngrijirile administrațiunilor comunale supțu înaltă direcțiune a ministerulu de Interne.

„Acestū recensământū are de bază populațiunea de faptū. La 31 Decembrie a anulū cîndu se face toți indivigiū, renicoli s'eu străini sunt recensatū în localitatea unde au petrecutu noptea.

„Obiectulu tutulorū legislatorilorū francesi și Belgiani a fostu totu d'auna de a pune pe mișci și pe reu-făcētori în imposibilitatea de a produce uă lesiune la unu membru alū societății și de a ascunde urmele lorū de la ochii administrațiunii și ai poliției judiciare, de acca-a nici după revoluțiunea de la 1830, Belgia n'a abrogatū prin nici uă lege specială legea de la 28 Vendemiaru anulū VI și dispozițiunile decretulu de la 1 Fevruariu și 28 Martiu 1792 în privința instituțiunii pentru foia de drumū în intrulū țerei.

„Ci din contra domnulū ministru de interne prin circulara de la 31 Decembrie 1839 obligă pe toți ofițerii poliției administrative de a aplica cu rigurositate dispozițiunile lorū.

„Conformū acesteii legi și a circularii d-lui ministru de interne, nimeni nu pōie a se depărta la uă distanță determinatā fără a pōseda uă foia de drumū care se justificē individualitatea cu numele, pronumele, etalea, profesiunea, loculū domiciliulu, semnalemintele purtătorulu, semnătura sa, s'au declarațiunea că nu scie a scrie, precum și că în momentul plecării s'ele purtătorulu n'a fostu obiectulu nici unei prevențiune, desemnându-se și loculu unde se duce.

„Cu tōte că poliția foii de drumū pare a fi uă restricțiune la libertatea individuală, daru interesulū ordinii sociale nu admite libertatea absolută a locomojiunii și fiă care este obligatū a legitima individualitatea sa spre a avea dreptulu de a cere și a obține protecțiunea legii și a autorității.

„Foile de drumū în intru le liberăz burgmestri, pasporturile pentru străinătate le liberăz ministrulu din afară însă după avisulū burgmestruulu.

„Pînă aci nu ne am ocupatū decăt de regulele și reglementele de poliție pentru toți membri în genere ai societății, daru mai esistă uă distincțiune care se face între naționali și străini și care se urcă la epoca stabilimentelorū societățilorū civile și a limitațiunilor teritoriilorū ce ele ocupă. Acestă distincțiune este scrisă în tōte legislațiunile positive, și va dura totu deuna pe cātū popoli nu vorū putea forma uă singurā și aceeași familie cu limba cu moravuri, cu religiunea, cu ideile, și cu spiritulu.

„Potū însă străinii se ceră la Belgia ospitalitatea sa asilulū de care au trebuință în ore care casurū de forță majoră spre a se sustrage de la persecuțiuni politice; ei potū veni și voluntariū spre a se pune supțu protecțiunea legilorū și a autorității lorū Belgiane.

„Darū nu este unu dreptū fiă cāt de respectabile, care se nu se incline înaintea esinginilorū bunei ordine și a sicurității publice. De aci dreptulu atare ș'au atare străinū în facia poporulu Belgianū n'are nimicū absolutū și nu pōie fi scutitū de restricțiuni. Nu esistă uă asimilațiune complectă între străini și Belgiani nici supțu punctū de vedere alū legilorū de poliție, nici supțu raportulu drepturilorū civile, nici supțu raportulu drepturilorū politice, pentru simpla rațiune că străinulū nu pōie oferi Belgiei totu aceleași garanții de afecțiune, de devotamentū și de fidelitate care le posedă Belgianulū de nascere prin originea sa.

„Guvernământulu este daru armatū cu dreptulu suveranū de a respinge și de a trāmite înapoi la casa lorū:

„1. Străinii care se presintă la fruntarie și care au fostu condamnatū în țerile lorū pentru crime atentatorii la legile umanității. (Legea de la 22 Septembrie 1835 art. II.)

„2. Pe străinii care nu justifică de mijlocele lorū de esință. (Ordonanța guvernământulu provisoriu de la 6 Octobrē 1830 art. III. După instrucțiunea circulară a d-lui ministru de interne 18—20 Maiu 1839. de

la 3 Februarie 1840, de la 5 Februarie 1841, de la 23 Aprilie 1843, sunt considerate străini, ca lipsiți de mijloace de existență și pasibili la respingere și la înapoierea în țera lor, lucrători care nu posedă o sumă îndestulătoare spre a face tragețul pînă la destinațiunea unde ei indică că vor să se fixa; acei cari nu probează cu epistole sau contracte de la industriali care desercă dreptul de domiciliu în Belgia că sunt chemați de ei; toți colportorii ș. c. I.

3. „Străinii care se prezintă la frontieră și sunt despueți de pasaporturile esigiate. „Poliția pentru străini se esersă în comunele urbane și rurale în numărul țerei de autorități comunale, căci dacă legea obligă pe totu belgianul care călătorește în numărul țerei să aibă o foia de drum și nu poate acorda nici a tolera un privilegiu la un străin care s'a introdus în Belgia.

„Străinul însă care este admis în Belgia după aceste garanții de ordină și morală publică, în schimb cu ospitalitatea ce Belgia îi acordă, elu contractează fiă Belgia obligațiunea tacită de a respecta instituțiunile care o guvernă, și toate legile de poliție care esăși impun prin codul civil art. III; pentru că locuina pe unu teritoriu impune datoria de supunere la suveranitatea teritoriului precum afirmă această doctrină celebrul jurisconsult Dalloz. Bonen mai adaugă că ori ce străin locuiesce o țera elu este dator să se supune la urările sele, la moravurile sele, și a nu face nimic în conduita sea ce ar putea se le cionescă.

„Ospitalitatea nu este de cătu unu contract Bilateral după care pe de o parte se asigura protecțiunea unui străin, erū pe de alta elu se obligă la supunere plină și întregă la legile țerei conform art. 128 din Constituțiune.

„Străinul care sa stabilit pe teritoriul Belgian și care turbură se compromite, prin conduita sea ordinea publică în Belgia violază acestu contract bilateral și decelare resbelu societăței unde elu a găsit asil și protecțiune, atunci elu se pune în termenii esepționali ai art. 128 din Constituțiune, și guvernământul organu singuru și ministru alu legeti, nu face decât a usa de dreptul se cându ei comandă de a se depărta de la unu locu și de ase fixa la altu locu alu teritoriului, seū chiaru cându li comandă de a esă peste frontariile teritoriului spre a se duce de unde a venit conform legi din 22 Septembrie 1835.

„Dreptul de espulsiune este o atribuțiune care nasce de la dreptul de legitimă apărare și care aparține tuturor staturilor precum ilu esersă și individiu, pentru că toate guvernamentele regulate au dreptul de re admisiune și de espulsiune străinilor. Nimeni nu poate contesta acestu dreptu guvernământului unui Statu autonom și regulat, dice celebrul jurisconsult Dalloz, căci o națiune este numai o fracțiune a umanității, națiunea nu se supune de cătu la legile sele proprie, fiind că numai acestea o proteje pe ea; și de acia esercițiul acestei protecțiuni este solidară între toate națiunile. Cându s'arū contesta acestu adevăr, atunci se izolază fiă care națiune, atunci se supstă egoismul la comunitate, atunci se rupe legătura primitivă, atunci se nimesce oie ce dreptu primitiv alu ginților.

„Așa daru străinii se impartu în 3 categorii: sunt acei cari trecu de căletori, acei cari ceru și obțin reședința de la autoritatea comunală, acei cari ceru și obțin prin ordonanța regală dreptul de a stabili domiciliul lor în Belgia, conform art. 13, codul civil.

„Toate aceste admisiuni sunt revocabile. Acele pentru reședință se revocă de autoritatea comunală, acele pentru domiciliu se revocă după avisul autorității comunale prin ministru de interne cu ordonanță regală, fără ca autoritatea judiciară se aibă unu dreptu de intervențiune și controlu în această materie de poliția a Statului, pentru că, dice Dalloz numai administrațiunea care esersă dreptul suveranu de a acorda favoarea, numai ea are și dreptul de a judeca și de a aprecia faptele care constitue o amenințare, o turburare la ordinea publică, și a comanda espulsiunea.

Etă principiile de ordine socială după care o societate civilă a Occidentului sa

organizat întrun Statu Constituțional, a prosperat și sa consolidat cu aplicațiunea lor religioasă, supt guvernământul lui Leopold I, principele modelu de liberal și de virtuosu în tota Europa.

Se facem acum o paralelă între ideile acestor principe cu acele cu care boierii și avocații lor de la tribunalele Camerelor, prin presa reacționară din intru și prin presa străină Austro-Maghiară, combatu și acusă ministeriul partei naționale, cerendū cu furie căderea sea.

Cum boierii și avocații acusă ca actele ilegale și arbitrare circularele d-lui Ion Brătianu ministru de interne de la 7/2 Aprilie și 7 Mai 1867, cum au curagiul a denatura chiaru istoria și actele publice, cându aceste mesuri de poliție, guvernământul Român le a esersat abantico? Cum ei uită ordonanța lui Alexandru Moruzi, din anul 1804, și acea a guvernământului provisoru străin din anul 1830, care ordonă aplicațiunea acestor dispozițiuni? Cum acei fi privilegiați ai regulamentului organicu vinu astăzi și renegă articolul 94, Cap. III, unde se stipulează a se face unu recensământu generale de toți Evreii și a nu se tolera a avea reședințe de cătu acei cari voru proba că au o avere seū o meserie folositoare, eră cei lalți se se espulseze peste frontariile? Cum ei cari pretindū că posedu exclusiv toate sciințele în România negă că aceste dispozițiuni sa repetat de autorități administrative succesiv pînă la 1851, cându sa statuat a nu se tolera decâtu acei Evrei cari voru justifica că posedu unu capitalu minimum de 5000 lei, sau unu meșesugū folositoru, eră cei lalți se se gonescă afară din țera? Cum nu roșesc boierii și avocații lor să combatu guvernul actualu chiaru cu propriile lor acte, cându d. Nicolae Crezulescu cu circulara No. 2269 totu ca ministru de Interne, ordonă la toți prefecții a nu tolera stabilirea israeliților prin comunele rurale absolutu, căci ei după instituțiunile esistente din vechime în țera maū dreptul de a esersa comerțiul în comunele rurale nici ca cărciumarii, nici ca hangii, nici ca arendatori? Cum cred ei că omenii au uitat că esistă încheierea consiliului de ministri de la 6 Septembrie 1866 după referatul d-lui Ion Ghica prin care decide a se menține în tota vigoarea art. 94 cap. III din regulamentu organicu și a se aduce la îndeplinire dispozițiunile sele prin ministriul de interne și celū de resbelu? Cum la 1867 de uadată fără a se promulga o lege nouă saū ștersu toate legile, reglementele, ordonanțele și dispozițiunile de poliție relative la ordinea publică, prin singurul faptu că ministriul de interne se chemă Brătianu, eră nu Crezulescu, eră nu Ghica, saū Costa-Eoru, ori Ionescu.

Etă o problemă pe care boierii și avocații lor au pus în dezbateru în România în Corpurile Legiuătoare, în presa boerescă și în tota presa străină, dupe disparițiunea fabulei cu bandele bulgare. Ea a înădușit multu omeni și a amețit multe capete, dară onoarea a fostu de boierilor și a avocaților pentru soluțiunea acestei probleme, pentru că D. Nicolae Crezulescu, insultandū poporul român în Senatu, că este ignorent, imoral și corupt, contestă poporului ori-ce dreptu, și-lu condamnă prin verdictul seū la supunere absolută către boieri, pentru că D. Epurenu insultandū poporul român că nu este activ, inteligent și laborios și strigandū în facia Europei întregi prin presa străină că nu esistă o burgesiă în societatea română, contestă chiaru titlul de proprietate la toți cărciumarii, la toți arendașii, la toți băcanii, la toți brutarii, la toți tutungii, la toți comercianții de manufacturi care au cumparat și cumpară pe tota țina casele, vile și moșiele boierilor; pentru că D. Epurenu declarandū că Constituțiunea care și-a datu Națiunea nu este așa de bună ca Convențiunea octroiată de străini, dupe moravurile și spiritul poporului, cere pe facia guvernământului oligarhiei dupe bunul placu alu boierilor; pentru că D. Carp tanandū prin diarul *Terra*, pentru serbare ce a datu poporului Mariei-Sele la 10 Maiu, contestă cetățenilor dreptul intruniri publice, conform art. 26 din Constituțiune, fiă chiaru pentru o manifestațiune la o serbare națională.

Jos dar masca de libertate și de lege, voi care le-ați împușcat la Craiova și la Ploesci în anul 1860. Jos masca de libertate și de lege, voi cari le-ați bombardat cu tunurile în Bucuresci în anul 1865.

Jos masca de libertate și de lege, voi cari abusați cu licință de aceste drepturi sacre, contestandū poporului dreptul de intruniri la alegeri pentru ca se nu influințeze prin propaganta morală a ideilor, ci se stea muși și nemișcați pentru ca se v'impuneți voi și se usurpați titlul de reprezentanți ai se. Jos masca de libertate și de lege, voi cari refusați de a recunosc poporului chiaru și dreptul de a manifesta mulgumi ea sea, conform art. 26 din Constituțiune. Jos masca de libertate și de lege, voi cari nați avutu muștrarea de a insulta prin presa v'ostă imondă chiaru și totu ce este mai sacru și neviolabil dupe art. 92 din Constituțiune. Jos masca de libertate și de lege, voi cari vați aliatu cu inemicii străini ai României spre a resturna ministriul actualu și a usurpa puterea, fără voința națională, pentru ca se paralisați simjimentele cele nobile pentru organizațiunea și consolidarea României. Jos masca de libertate de ordine și de lege, voi cari negați prin presa străină că esistă o burgesiă în societatea română pentru ca se o despuiați de proprietățile cari le-au cumparat cu sudora muncii de la voi. Jos masca de libertate de ordine și de lege, pentru că vați prinsu în delictu flagrantu de conspirațiune cu străinii, căci în Februarie ați invocat dupe tribuna Senatului toate invasiunile armatelor străine, spre a popri organizațiunea Statului român dupe principiile constituționale. Jos masca de libertate de ordine și de lege, fiind că vamă prinsu acum în delictu flagrantu de rebeliune contra Constituțiunei în ziua de 4 Maiu în Senatu, căci nați recunoscutu puteri esecutive unu dreptu de ordine publică garantat prin art. 32 din Constituțiune, și refuzandū de a acorda cuvântul unui ministru cându se discută o cestiune, ați falsificat regimul parlamentar dupe sistemul constituțional, și l'ati transformat întrun sistem oligarhicu absolutu.

Da, din toate aceste acte, din toate aceste fapte rezultă că nu aspirați, nu aveți tendință de cătu la o contra-revoluțiune pentru ca se uniliți, națiunea română, se o catenați cu lanțurile sclaviei spre a o opri de a merge cu progresul la destinatele la care Provedința a chematol Dar nu, Dumnezeul Românilor nu va tolera această crimă și prin manifestațiunea voinței naționale va nimici toate aceste proiecte. Insa remane acum la guvern de a sdrobi aceste arme scandaloase ale boierilor cu care facu opozițiunea în alianță cu streinii inemici ai României, presintandū la Camera proiectele de legi relative la policia pentru ordinea și securitatea publică și fiindcă acele esistente pînă acum, făcute totu de boieri, totu ei acum le califică de barbare, se adoptă chiaru dispozițiunile cari au esistat în Belgia supt guvernământul lui Leopold I și pe cari toate le-am menționat mai sus; iar D. ministru alu justiției se vie cu unu proiectu de lege prin care se introducă în codul civilu principiile ce le am espus spre a se regula pozițiunea streinilor ca în Belgia și conformu cu Constituțiunea noastră. Avem credință în inteligința și patriotismul omenilor cari conduc astăzi destinatele României, și de acea propunem o soluțiune care va lumina cu succes presa străină cea imparțială și fidelă națiunei române, căci se va convinge cu acestu faptu că și această cestiune a fostu o calomnie ca și acea cu bandele d-lui Carp. Numai astu-fei societatea română va fi salvată, numai atunci voru înceta desordinile, utopi le și eresiile, cându guvernul va da societăței garanțele de libertate și de ordine conformu art. 93 din Constituțiune și le va aplica cu religiozitate.

TELEGRAMS.

Slatina 17 Iunie 1868.

Inălțime Sele Domnitorului, suă copie diarului „Românul.”

Măria Ta Alegresa revărsată în anele noastre prin justa și părintească Inălțime Vostre apreciere, disolvandū Senatul, care punea

pedici marilor naționale opere ale Adunării generale și ale inteliginței M. V. guvernului fu balsam salutaru.

Trăiescă România! Trăiescă Domnitorul nostru Carol I! Trăiescă guvernul Inălțimii Sele!

C. Isvoranu, D. Mavrodin, I. Rădulescu, C. Dimitriu, I. Ionaștu, Chirișescu, Marin Ilescu, I. Logojanu, Căpitănescu, V. Tomescu, C. Negoescu, Ilie Angelu, N. Protopopescu, St. Vișioreanu, Chintescu, Bărescu, Niță Georgescu, Gr. Momuleanu, Tudorache Banișcovici, N. Georgiu, Papadopulo, Hagi N. Periețeanu, N. Ion, Burdeanu, A. Popescu, Niță Cuculescu, Pamfilu, G. Michălescu, Niță Andreescu, M. Popescu, Dobriceanu, Niță Gabunea, A. Costandinescu, P. Soreanu, Georgescu, I. Popescu, Cuțarida, D. Polihroni, Vasilescu, N. Ion, A. Fotino, R. Dimitriu, Referendariu, Preotu Dimitrie, M. Mateescu, T. Magiu, Preotu N. Chiriescu, C. Ionescu, N. Jianu, S. Teodorescu, Paul Barco, Dr. Popescu, Niță Dimitrescu, C. Stănescu, Gr. Stănculescu, Rămurescu, Niță Stavri, G. Sisilescu, Sterie Nicola, Ilescu, C. Dobrescu, Niță Cârstea, Polihronie, Dimitriu, Al. Dobriceanu, Tănase Costandinescu, T. Dimitriu, Badea Ioan, A. Negoescu, I. Ilescu, I. Dimitrescu, Preotu Marin, Pandelescu Andreescu, Radu Rădulescu, Tudor Lileas, T. Rădulescu, P. Negulescu, C. Popescu, Penescu, Mihail Nedovici, T. Georgescu, A. Marinescu, M. Popescu, Negoescu, V. Nisipeanu, C. Rovinaru, M. Jianu, Sava Dimitriu, A. Stănescu, M. Andreiș, M. Stancu, Niță Costandin, M. Ion, D. Dobrotineanu, Dr. Popișer, N. Udrescu, D. Petrescu, Preotu Pusulescu, C. Marinescu, M. Isvoranu, V. Urianu, C. Petrescu, G. Vasilescu, H. Ionescu, C. Gănescu, I. Miulescu, M. Stănescu, G. Isvoranu, I. Ilescu, G. Negulescu, A. Vasilescu.

Slatina 17 Iunie 1868.

D-lui Președinte alu Adunării generale, suă copie diarului „Românul.”

Domnule Președinte!

Domnilor Deputați!

Bine ați meritat de la patriă, domni reprezentanți, D-geu susjue-v'eu pentru înflorirea și gloria României. Voturile date inveseliră pe totu omul cu simțu patrioticu. Onore voue, mandatar ai națiunei ce ați susjinitu guvernul, Trăiescă Adunarea generală, adevărată iconă a națiunei.

Trăiescă România una și nedespărțită! Sraiescă guvernul!

C. Dimitriu, I. Rădulescu, I. Ionaștu, D. Mavrodin, C. Isvoranu, C. Chirișescu, Gr. Bărescu, I. Lusojan, R. Negoescu, M. Ilescu, Ilie Anghelii, V. Toncescu, Bățcoveanu, Căpitănescu, Christescu, Papadopulo, G. Maniuleanu, Panfilu, Hagi N. Periețeanu, I. Dobriceanu, N. Gabunea, St. Vișioreanu, N. Protopopescu, T. Bascovici, N. Gheorghiu, Al. Popescu, N. Ion, Niță Ciucescu, N. Gheorghescu, N. Andreescu, Gheorghescu, G. Michălescu, M. Popescu, R. Dimitriu, A. Costandinescu, T. Dimitriu, Soreanu, A. Negreanu, I. Popescu, I. Dimitriu, D. Polihroniu, D. Popescu, N. Ion, Fotino, Vasilescu, Cuțarida, C. Ionescu, Referendariu Preotu Dimitrie, M. Mateescu, Preotu N. Crinescu, N. Dimitrescu, N. Jianu, Rasu Teodorescu, Paul Hasco, Stănculescu, T. Hagi, C. Stănescu, Rămurescu, G. Sisile, N. Stavri, I. Stelian, Sterie Nicola, C. Dobrescu, N. Cârstea, A. Dobriceanu, Polihronie, Demetriu Tănase Constantinescu, Elicescu, Badea Ioan, Preotu Marin, T. Răducu, Pandelescu Andreescu, Tudor Lileas, Radu Rădulescu, M. Nidovici, M. Popescu, A. Marinescu, Nisipeanu, Penescu, Negulescu, Georgescu, S. Popescu, M. Jianu, Savu, Demetriu, Marcina, Andrei Stănescu, M. Andrei, I. Negoescu, Mateiș Ioan, Preotu Puculescu, Rovinaru, Mariescu, Cămarășescu, N. Costandin, M. Isvoranu, Ionescu, N. Udrescu, Miulescu, D. Petrescu, Vasilescu, Giurescu, C. Isvoranu, M. Stănescu, Negulescu, A. Vasilescu, I. Neculescu.

CAROL I, etc.

Vegendū jurnalul incheiatu de Consiliul Nostru de Ministri și motivele în el espuse în puterea art. 95 din Constituțiune: Am decretat și decretăm ce urmază: Art. I. Senatul este și remane disolvat. Art. II. Colegiile electorale pentru noiele alegeri voru fi convocate și viitorul Senatu se va intruni în marginile termenului presist de lege.

Art. III și celū din urmă Ministru Nostru Președinte alu Consiliului și secretaru de Statu la Departamentul de Esterne este însărcinat cu esecutarea decretului de faciă. Datu în Bucuresci, la 2 Iunie 1868.

CAROL.

Președinte alu consiliului și Ministru secretaru de Statu la Departamentul de Esterne, Generariu, N. Gănescu. No. 903

CAROL I,

din grația lui Dumneze și prin voința națională, Domn alu Românilor,

La toți de faciă și viitoru sănătate:

Corpurile legiuătoare au adoptat și Noi sancționăm ce urmază:

LEGE.

Art. unicu. Se acordă d-lui doctore în medicina Carol Davila titlul de cetățen român cu dreptul naturalizațiunii celū marl ca recompensă națională pentru eminentele servicii aduse țerei.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea se fiă investită cu sigiliul Statului și publicată în *Monitorul Oficial*.

Datu în Bucuresci, la 31 Mai 1868.

CAROL.

Ministru secretaru de Statu la Departamentul de Justiție, Ant. I. Arion No. 890.

JUSTIȚIE. — Prin decretu cu data 5 Iunie corentu, d-nii Alexandru Papiu Ilarian, Grigore Lahovari, Alexandru Petrescu și Costache Constantin Cornescu, membri la curtea de casațiune în locurile vacante.

D. George Z. Crețenu, procuror generalu la curtea de casațiune.

D. Nicolae Lazăr Gerasim, prim președinte la curtea de apel din Bucuresci.

D. Constantin Ioan Arion, președinte de secțiune la acou curte.

D. Alexandru Lupașcu, membru la disa curte din Bucuresci.

D. Grigore Triandafil, președinte de secțiune, la curtea de apel din Bucuresci.

ESTERNE. — Prin decretu cu data 25 Mai, d. Nicola Tresnea, pestrândū postul seū de secretaru general și directoru alu ministerului afacerilor străine, este însărcinat cu gerarea agenției române la Constantinopol, în lipsa d-lui A. G. Gulescu, care plecă în concediu pentru căutarea sănătății sele.

D. Nicolae Tresnea va primi retribuțiunea prevădută în budjetu pentru postul de secretaru general alu Agenției, postu vacantu, și cheltuele de reprezentare alocate pentru disa agenție.

Duminică, la 2 Iunie, la 10 ore de diminea, Măria Sea Domnitorul, îmbrăcatu civilu în mare doliu și însoțitu de casa Sea Domnescă, a bine voitū sasiste la serviciul funebru, care, din inițiativa guvernului, a avut locu în sânta Mitropolie, oficiat de către E. S. Mitropolitul Primat alu României, în memoria înaltului repausat Michael Obrenovici, principele Serbiei.

La această ceremonie au asistat d-nii ministri unii din d-nii membri ai curții de casațiune, d. reprezentante alu Serbiei, înălți funcționari ai Statului, toate autorități civile, consiliul comunal, statele-majore alu gardei și alu armatei și o poporațiune numeroasă.

În curtea St. Mitropolii era două bataliune, unul de guardă și altul de vânători, în mare ținută.

După terminarea serviciului, d. secretaru alu reprezentațiunii serbe a citit în românesce unu discursu în memoria augustului repausat.

TELEGRAMS.

D-lui ministru de interne.

Huși, 31 Maiu.

Poporația Hușului aflandū îmbucurătoarea veste despre rescupărarea acestei comune ne-ad delegatū a ve esprime din partu vii mulgumi pentru căldurosul sprijin ce ați pus în efectuarea acestui generosu și frumosu act. Orașul este iluminat; entusiasmulu populațiunei pînă la culme.

Se trăiți, d-le ministru, ani mulți și fericiti. Consiliul urbu Huși: C. Bosie, G. Buznea, Iordache Ianculescu, N. Petrovi I. Ciurcănenu, Stefanu Rășcanu.

Jou 6 Iunie, la 12 ore din zi, în localu universitatii din Bucuresci, d'ua dată cu închiderea espozițiunei artistilor în vlayă se va împărți medaliele cuvenite.

Publicul este invitatū a asista la această solemnitate. (*Monitorul*).

MULȚĂMIRE.

Mă simțu datoru a declara cu deplină satisfacere că în urma măsurilor energice luate de d. Prefecțu alu Poliției, precum și grăbniei și inteliginței cu care ați fost esecutate de cătu d. comisar alu culorii de roșu și aginți d-sele, sub-comisarul de clasă I, Nicolae Dragomirescu, am putut redobândi în 24 ore mai tota suma de galbeni 94 ce mi se furasc în nopta de la 2 spre 3 ale corentei de cătu unu fecioru aflatu în serviciul supscrului.

Yorceanu, ingineru,

Bucuresci 4 Iunie 1868.

IMPRUMUTUL OPPENHEIM

La Casa DOMNULUI JACQUES POUMAY Str. Donnet, No. 7, și la aceea a D-LUI MIRON S. VLASTO Strada Carol I, de astă-dți înainte de la orele 9 de dimineață până la 4 ore după amiază, se voru plăti în Napoleoni d'aur, fără nici uă cheltuélă, fără nici uă reducțiune, nici

comision, Cupónele de Dobândă alu imprumutului Oppenheim, alu cărora scadența va fi la întâiu Iuliu viitoriu.

ANUNCIU Sub-semnatul avind de proprie'tate a mea Otelu care pórta firma de Otelu de Romanie, staționat în Tirgovisee ce se află vis-a-vis de Otelu Concordia, anunčiu pe Onorabilu Publicu, care va tipce prin Tirgovisee alu onora că prezența d-lor, găsind în acestu Otelu odăi fôrto bine mobilate, și cu prețuri moderate atătu ș'unu serviciu profundu la tóte ce va cere pasagerii. Marin Ivanescu.

CASA din Strada Calvină, No. 18, cu cinei odăi, cufrige și odăia de ajugi, se închiriașă de acumu, cu mobilă și fără mobilă. Amatori se potu adresa la Epitropu cari pôte găsi la numita casă. No. 262. 6-2q.

DE INCHIRIATU De la S tu Dimitrie viitoru doue Magasii din Hanu cu Teiu, sub No. 13 și 14, unde se află d-lor, Fratelli Bally et Semo. Doritorii se potu adresa la d-lor M. Leon et C-nie Bazaru de Londra No. 50 No. 285. 5-3q.

DE VINZARE moșia Colintina Pldresca din Distr. Ilfov. Asemenea și dia moșia PIERSICA Strada Ialomița 2,500 sêd 3,000 po-

góna la capulu dupre Isalomiș. Acestă din urmă se dá și se arendă de la anul 1870. A se adresa la Dómna Elena Cornescu sau la D-nu Ion Manu, Strada Vămi No. 1 No. 278. 20-2q.

DE VINZARE. Casele cu locu moșcenescu, din Suburbia Arhimandritu Strada Craiovei, No. 17, la sub-seriaș piașă Sf. Anton No. 14 Ion Mineu, Pințaru. No. 256. 12-2q.

DE VINZARE, 7-8000 ocalo tătunú de semênță turcescu din 1866 și 1867. Adresa Giurgiu, L. Saebharior, Strada Portului No. 78, (Pórta de feru) No. 260. 3-2q.

DE VINZARE CANARI adevăraș de Hariz, cãntãndu solidu se bine, în mare cantitate sunt în Ulișă Germană PAPAGAI ANTILATIS CARDINAL BENGALI muscatu și alte felurite PASARI americane. No. 279. 6-2q.

DE INCHIRIATU, casă de vara la proprietatea mea de la Herestruu. Acestă casă se închiriașă cu 30 Galbeni pe timpul de vară Doritorii se potu adresa la localulu aceste case, sêd în orașu la sub-semnatulu, Strada Colții, No. 43. No. 246. 5-2q P. Poenaru.

INSTE DE ARENDATU, de la 1869, Aprilie 23, Moșia Șușani adresa la proprietariu D. Eugone Prdescu, Strada Herestruului, No. 19.

Oltu, proprietatea Sub-semnatel. Amatori, se voru adresa, în Craiova la casa Domnului Ion Hagidi și nepotu, pe deplin împutericiuș, prin acestă publicație, de a contracta această arenduire, de a preschimba Contractule, înscãlindu în locul meș, precum și de a primi banii arenzei etc. Anna I. Sutz. No. 254. 12q.

MOȘIA PETREȘTII DE MIJLOC în Distr. Dimbovița, Plasa Colții, Comuna Ulicștii, pe drumulu Bolintinului, lângă Corbiu mari, doue poștii și jumetate de București Se dá în arendă de la St. Gheorghe viitoru 1869. Doritorii se voru adresa la proprietariu D. Eugone Prdescu, Strada Herestruului, No. 19.

MOȘIA TOMȘANCA 1200 pogóna srabile de cea mai bună calitată, din districtulu Argeșu plasa Cotmeni pe malu Teleormanului la jumătate drumu dintre Pitești și Slatina, pe linia pe unde s'au proiectatú cales feratú, se vinde obșvnicu. Doritorii se potu adresa la locuința No 26 calea Tirgoviești No. 182 3q.

UNU RUTINATU corespondente saș Gramaticu în limba Germană, Serbă, Greacă și parte Franceză, dorece a se angaja la vr'uă Casă de Comerčiu din București, Brăila sau Galați. Doritorii se potu adresa la D-nu F. Binder, pentru I P.

Table with multiple columns: BURSA VIENEI (16 Iunie), NUMIREA PRODUCTELOR (GALATI, BRAILA, GIURGIU, CORABIE SI VAPORE), ANU 1868, OBSERVAȚIUNE METEOROLOGICE (16 Iunie). Includes market prices and weather observations.

IOAN ANGHELESCU CALEA MOGOȘOAEI VIS-A-VIS DE PALATULU DOMNESCUI. APE MINERALE IOAN ANGHELESCU CALEA MOGOȘOAEI VIS-A-VIS DE PALATULU DOMNESCUI.

Anunția Inaltei Nobilimi și Onor. Publicu, că au sositu unu mare asortimentu de diferite Ape Minerale umplute numai din luna lui Maiu. Să primescú comande pentru ori-ce parte a României, și se efechueză cu cea mai mare grabă și solidă.

AVIS IMPORTANT PENTRU AGRICULTORI Mușamale mari de Kautșuk recunoscute ca celú mai bunu și mai siguru, apărătoru a șireloru de grâu și a ori ce felu de productú agricole, mărfuri, mașine etc. contra ploiloru celorú mai mari. Aceste mușamale, de uă invenție nouă, primite la expozițiunea universale din Paris și la cea agricolă din Pesta sunt preferabile ori căroru alta pentru superioritatea calitatel și pentru soliditatea lor fiind lucrate cu kautșuk și cu uleiú. Probe sunt depuse la comptuarulu D-lui Mosco Ascher, strada germană, vis-a-vis de direcțiunea Telegrafo-Postale, care singur primesece comande pentru totă România cu preciriú fisee. No. 257. 15-8q.

BIUROULU SOCIETAȚILORU DE ASSICURARE UNGARA GENERALA ȘI „LA BALOISE“ se află de astădți înainte în STRADA GERMANA Casa d-lui Anghelovicu (Prăvăliu No. 11 și 12) vis-a-vis Hotelulu Concordia; unde se primesece oferte pentru assecurarea în contra PERICOLELORU DE INCENDIU PENTRU TRANSPORTURI PE DUNAREA ȘI ASUPRA VIEȚELI, CU PREȚURI FOARTE MODERATE. Ambele Societăți gr-atatú pentru assecurările inchinate cu fondurile lorú în suma DE LEI NOUI 42 MILIOANE și tóte págubile ce s'ar ivi se regulăd în modulú celú mai dreptú și expeditivú de cătră București. 20 Aprilie 1868 In Distrito se primeseș Ofertele de assecurare la Agențiile nostre deja cunoscute, eru în ploiești la Doamna HAGI IOAN PITIȘU. No. 218. 6-6q.

APE MINERALE PROASPETE ȘI ADEVERATE NATURALE Au sositú șilele aceste la PHARMACIA sub-semnatulu. Aducândú tóte apele D'A DREPTULU DE LA ADMINISTRATIUNEA ISVOARELORU respective, și primindú la fie care 15 šile asortimentu prospătú potú garanta cu DESEVERȘIRE pentru a lorú BUNA ȘI VERITABILE CALITATE, recomandindú totú d'ua-datú onorabilorú meș clienș și prețurile cele mai moderate. ED IUL. RISSDORFER. Pharmacistu la Leulu de aurú, Strada Carol I (Curtea veche). No. 286. 6-2q.

ROBEY ET COMP. FABRICANTI DE MASINI AGRICOLE de la Lincoln (in Englitera) Au Onóre de a face cunoscut D-lor proprietari și arendași, că fabricatele nostre adică: Locomobile putere de la 8 până la 16 cai; Batoșe, Mașini de bătutu Porumbú, Mori Heres/rac cu tóte rețerele lorú etc. ect. De astă-dți înainte se primesece ori-ce comandă. în scurtu timpú ne va sosi un transportú din Mașinele mai susú arătate. In ori-ce timpú aici se pôte afla mai multe Mașini în depotu nostru unde se pôte vedea soliditatea și construcțiunea superioră. Pentru aședarea Mașinelorú este obligatú Engineriú nostru și ori-ce Mașină vândutá, uă garantámú prin probă precumú și unú depotu completú de rețerele necesare se află totu d'ua-una aici. Totú d'ua datú se primesece și ori-ce reparațiune care pôte fi făcutá citu se pôte de curindú. Birou, Calea Herestruului, No. 22, și Hanu Ion Românu, No. 8, 9, 10, 11. No. 253. 2-3q.

MASINE AGRICOLE DIN RENUMITA FABRICA R. GARRETT AND SONS LEISTON WORKS LA SAXMUNDHAM SUFFALK IN ENGLITERA, REPRESENTATA PRIN D-nii Em. GRUNWALD. Se face cunoscutú D. J. Proprietari și Arendași de Moșii, că se primeseș comande chiarú pentru sezonulu actualú; pentru Mașine de Treeratú și Locomobile cu 8, 10 și 12 cai putere, de cea mai buná și nouá construcțiune, a căriua soliditate se garantăș. Prețurile fisee pentru Mașine de Treeratú și Locomobilu suntú cele urmátore: La Turmu Severin Nap'dor 515 580 628 658 680 660 667 672 680. Afară de aceste se mai primeseș comande pentru ori ce felu de Mașine Agricole, Móre cu pietre, Mașine penru Poverne și altele, cu prețuri fôrto moderate. IN BUCUREȘTI La Biuroulu Agențiel Generala de Assicurare a Societăților „Ungarú Generala“ și „La Baloise“ strada Germană vis-a-vis Hotel Concordia.—DISTRICTE la D-nii Agenș acestorú Societăți No. 286 6-3q.

3,000 GALBENI, SE DAU CU PRIMA HYPOTHECA. A se adresa, la Redacțiunea Românuului. No. 261. 10-2q.

PARFUMERIA VICTORIA A LUI RIGAUD & CIE N° 45 STRADA RICHELIEU, LA PARIS REGELE PARFUMELORU SEPONULU MIRANDA. Cu base de sucú de Criaú și Láptuci. Destul a compara cu săpunurile cunoscute spre a fi de preferința meritată. Elu comunică pielei nă suplețá particulă, face uă spumă abundantă, care formășă uă adeveratá baio de lapte și parfumulu delicatú alu săpunulu nu lasă nimic de dorit. DENTORINA ȘI PATA PENTRU DINȚI. Dentorina este unú elixirú pentru curățitul dințiloru din cele mai plăcute. Elu parfumeșă și răcorece gura, întăresce gingiile și adărá dinții de stricaciune. Pata pentru dinții au făcutu uă revoluțiune întroagú în acestă parte a toiletel și au isbituți a suprima tóte prafurile și opiatele mai mult sau mai puțin acide și nuisibile — Este de ajuns a trece uă periușă de dinții udatá peste acea pătă pentru a obține uă mucilagine mólă și unșuroșă, care dá dințiloru uă albășă ebluisanta. Depozitul preparățiunilor nostre, în Romania se află numai: In București la Pharmacia A. Plecker, vis-à-vis de Pasagiu Românu. In Iași la Pharmacia C. Kony, în Bacău la Pharmacia E. Rakoviș. No. 284. 24-7q.

5000 SAU 6000 GALBENI, de datú cu prima ipotecă. A se adresa, Calea Mogosóei, No. 61, de la ora 5 plua la 7 pomeridiano. No. 272. 10q.

DLGR F. WERTHEIM ET CIE FABRICANTI DE CASE DE FERU la VIENA La 5 (17) ale corentel, s'au întâmplatú unú incendiu în magazinulu nostru din strada Cavali Vechi, în care se afla Capse, Chibrituri, și alte mărfuri asemenea periculóse de focu arđândú cu totú. Uă Casă de feru, ce o cumperascú din fabrica D-stră au datú la acestă ocaziune O GRANDIOSA PROBA DE FOCU cãci de și era de CALDURA INTENSIVA INROȘITA PENTRU MAI MULTU TIMU ȘI, la deschiderea ei s'a găsitú coprimulu de hãrtii și bani DE TOT NEVATAMATE. Fiindú că prin soliditatea fabricatulu D-stră ni s'au scãpatú averea, ce i-o încredinșasem ne simțimú îndatoratú a vă mulțumi, autori gându-vă tot de o dată de a aduce acestú Cađă la cunoștința publică. FRAȚI ESRA. București, 6 (18) Martiu 1868. Sus menționata Casă de feru, este espusă la Agenții nostri generalí D-lor APPEL et C-e București, Strada Covaci No. 1. No. 165, 4-6. F. WERTHEIM et Cie.

PARFUMERIA VICTORIA A LUI RIGAUD & CIE N° 45 STRADA RICHELIEU, LA PARIS REGELE PARFUMELORU SEPONULU MIRANDA. Parfumeria Victoria prin fabricațiunea perfectă a productelorú și speciale de Toiletă a sciutú ași căștiga deja unu renume fo idatú și fôrte însemnatú, în cercurile inaltei Aristocrașii și fashiunel. Darú mai presusú de ori-ce comparașionu suntú parfumeriele ei noue, compuse din Esența d'Ylangylang estrase prin destilațiune din Unona odoratissima la Philippinele, prin finețá și suavitata lorú superioră. Credem prin urmare, a îndatora pe publicu elegantu, dăca atragemú atențiunea sa și'i recomanámú urmátorele parfumerii: Estrălu d'Ylangylang și Buquetulu de Manilla pentru baioșe. TOLUTINA LUI RIGAUD. Apă de toiletă admirabilă, constituá unú adeveratú talisman alu frumuseșii, pentru conservarea, frãgețimea și albeașă pielil. Ea este ultima parolă a sciinșel. — Superioritatea Tulutinel în comparașione cu apele de Colonia, de Florida și oțeturile cele mai renumite nu este contestată. OLEULU ȘI POMADA MIRANDA. Preparășionu remarcabile, care se pôte numi tesauru pentru părú, și care compuse din substanțe tonice și fortifiante, înfrumúșeș și asigură conservățiunea părulu comunicându-i totú d'ua-datú unu din parfumerile cele mai plăcute.

PILULE DE JODURU DE FERU ȘI MANGANEȘIU DE BURIN DU BUISSON. Aprobate prin Academia de Medecină din Paris. Grațá ajutorulu la manganesiulu, aceste pilule sunt considerate de către toți medicii superiori a piluliloru de protojodur de feru simple, ele sunt completú inalterabile acoperite d'ua tectură balsamo-resinóșă fôrte usurică, profundú de proprietășile speciale ale jodú-feru și manganesiulu. Este pentru diversele titru que elle constitué unú medicamentú excellent în afecțiunile limfaticu, scrofaloșe și numite tuberculóse, canceróse și sifilitice. Palidule coloril, sãrãcimca de sãnge, irregularitașile menstruașionel amenorhe, disparú rapidú la a lorú întrebunțare, și DD. medicú sunt sigurú a gasi în trinele uă medicașione energicá a fortifiá temperamentele slobe și a combata fisia. Depoulu generalu la București, în farmacia la Cerbulu de aur adl Adolf Plecker, piste drum de Pasagiutu Românu; la Iassy, de Konya; la Craiova, la D. Pórl; la Galatz, la TATUCHEȘKI.

MASINE DE SECRAT AMERICANE a lui Wood, se află de vînzare la WALLER ȘI HARTMANN București, Calea Herestru, No. 103, Galați, Strada Portulu No. 273. 10-2q.

D. ION CIUFLEA Doctoru în Sciințele Juridice de la Universitatea din Bologna, anunčiu pe concetățenii sei că dá consultașii în tóte șilele de orele 9-11 antimeridiane, avindú locuința pe Strada Belvedere No. 58 No. 228 10-2q.

DOCTORU FABRICIU are locuința în Strada Vestel, No. 9 aprópe de pórta Spitalulu Colțea, și ține consultașionu pe orele 2 pînă 4 după amiașii. No. 224. 20.

GEORGE DEMETRESCU Doctoru în dreptú, face cunoscutú Onor. Publicu că își-a stabilitú domiciliulu seú în Brăila și oferă serviciu sale ca advocatú veri-cãriua va bine-voi se-i încredințeze procesule sale înaintea tribunaleloru din Brăila și Galați sau la Curtea de Apeli, din Focșani. No. 271. 3-2q Brăila, Strada Colții No. 9